

Det, vi ligesom mangler, og det er spørgsmålet, er: Hvor i redegørelsen ligger der nogle konkrete tiltag over for den massive markedsføring af usunde produkter? Det kunne være interessant at høre, hvad regeringens holdning egentlig er til en prisdifferentiering på sund og usund mad, også fordi jeg mener, at det hænger meget sammen med det, som er aktuelt: Hvad er det, forbrugerne går efter? Er det egentlig fødevarernes kvalitet, eller er det priserne på fødevarerne?

Hvis vi spørger forbrugeren, vil forbrugeren altid sige: Jeg går meget op i fødevarerkvalitet, jeg går meget op i, at fødevarersikkerheden er optimal, og jeg kæder det utrolig gerne sammen med dyrevelfærd. Alt sammen gode intentioner for den enkelte forbruger, men når vi kommer til ledelsen, er det, som om det er prisskiltet, der så bliver den afgørende faktor.

Det hænger jo ikke sammen. Hvis prisen ved kasseapparatet skal være lav, kan vi altså ikke få den samme kvalitet. Det er vi også nødt til som forbrugere at sige til os selv, og det mener jeg også er noget, der skal indgå i debatten. Det er nødvendigt, at man skaber en dialog om, at pris og kvalitet hænger sammen.

Det er også under de præmisser, økologien kommer ind. Vi må konstatere, at de økologiske varer har været lidt af en succeshistorie i Danmark. I redegørelsen peges der også på, at salgskurverne har haft en opadgående retning, men også at der i den senere tid har været en vis stagnation i økologien. Redegørelsen peger på, at økologiens markedsandel nu er på mere end 5 pct. her i landet. Det synes jeg er et positivt signal.

Kl. 11.10

Samtidig tror jeg også, at vi fra politisk side skal blive ved med at understøtte denne fremgang. Vi skal ikke bare læne os tilbage i stolen og sige: Nu fremgår det af redegørelsen, at det går godt, og så behøver vi ikke at gøre mere. Vi kan jo læse i redegørelsen – jeg må hellere sige baggrundsrapporten – at Danmark af en række forskere fra University of Wales er blevet udnævnt til europamester i økologi.

Vi skal faktisk være stolte af den fremgang, vi ser herhjemme, men jeg bliver nok nødt til at sige til ministeren, at så er det ikke nok, at vi kun skriver det. Må jeg ikke blot nævne Økologiens Hus, som jo bliver ramt i finansloven. Det er bl.a. et af de steder, hvor man skal være med til at lave oplysninger og stærkere markedsorienteringer.

Med hensyn til fødevarerkontrollen læser jeg redegørelsen således, at regeringen lægger op til, at kontrollen skal bruges som sparringspartner for virksomheder og offentlige institutioner. Hvis det er rigtigt forstået, så tror jeg da på, at regeringen har gode intentioner med det. Men hvad ville der egentlig ske, hvis forbrugerne opfatter kontrollen som virksomhedernes allierede? Ville det så ikke medføre, at vi som forbrugere på et eller andet tidspunkt taber tilliden til kontrolsystemet? Jeg er bange for det.

Her vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål: Hvordan forestiller ministeren sig, at kontrollen skal kontrollere og sanktionere i sager, hvor kontrollen selv forinden har rådgivet?

Jeg vil også gerne knytte et par bemærkninger til egenkontrollen. Egenkontrollen er også beskrevet i redegørelsen, og der står direkte – det er i baggrundsnotatet, jeg har læst det – at egenkontrollen er væsentlig for fødevarersikkerheden. Jo, det kan man da sige. Sikkerheden er da vigtig, men også egenkontrollen skal efter min opfattelse dække hele området, og det gælder både mærkning, vildledning og dokumentation for uskadelighed osv.

Jeg synes godt, at der i redegørelsen kunne have været lidt mere om vildledning af forbrugere. Det har været et aktuelt emne også her på det sidste. Jeg ved godt, at der sikkert er mange ønsker – det har vi jo også hørt allerede nu her i den debat, der indtil nu har været – om, hvad der skulle være indgået i redegørelsen. Men for mig ser det nærmest ud, som om regeringen nærmest fuldstændig har glemt ordet vildledning. Her tænker jeg altså ikke på vildledning af vælgerne, men på vildledning af forbrugerne. Det synes jeg er væsentligt lige at knytte til de bemærkninger, som jeg kommer med her i dag.

I øvrigt er jeg også nødt til at sige, at når vi nu taler om fødevarerkontrol, så tror jeg, det er et vigtigt element, at der nu bliver indført et fødevarer»kørekort«. Det har vi i Dansk Folkeparti talt for siden 1998. Så kunne jeg forstå lige før, at det blev nævnt, at det nok var noget bureaukratisk bøvl. Så kan jeg undre mig over, at det nu er blevet skrevet ind i regeringens egen politik, men man skriver måske noget, som man i forvejen synes er noget bøvl. Det kan jeg da ikke lige forstå. Bortset fra det vil jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti ser positivt på, at der nu kommer noget på det område.

På forskningsområdet skriver man også i redegørelsen om nogle intentioner, som jeg er helt enig i. Problemet er bare, at hvis man går ind og